

Skalering

- refleksjon over veien mot målet

Når klassen har satt seg mål og bestemt tiltak så er det viktig å sjekke om det oppleves at man er på rett vei og reflektere over veien videre. I disse samtalen er det SMART å ha styrkefokus (hovedfokus på situasjoner der man opplever at det fungerer fint), medvirkning, anerkjennelse lever (også for at en kan glemme seg eller ikke få det til så bra som man ønsker), relasjonsfokus og virkelig trene systematisk. En måte å gjøre det på er skalering.

Skalering kan skje skriftlig på pulten og i relasjonelle samtaler.

Her følger et eksempel der barna forflytter seg fysisk. Du må oversette og gjøre det på din måte.

Vi tenker oss at klassen har bestemt følgende konkrete tiltak: **Alle skal få være med i leken.**

Vi lager en tenkt linje der 1 er i den ene enden og 5 er i den andre.

Oppgave til barna: Still deg på en tenkt plass der 1 betyr at vi i veldig liten grad opplever arbeidsro, mens på 5 er vi veldig gode til det.

Når de står på et tall kan vi stille spørsmål som gjør at de samtaler to og to og i plenum. Spørsmålene bør være av positiv og offensiv karakter: Her er noen forslag ut fra tenkte mål: **Alle skal få være med i leken.**

- På en skala fra 1 til 5 (der 5 er topp), hvor god synes du at klassen når det gjelder at alle skal få være med i leken?
- Hvilke leker er det lett at alle er med på?
- Fortell om en gang du opplevde at alle var med. Hva skjedde og hvordan opplevde du det?
- Hva sier eller gjør dere for å få alle med i leken?
- Det er helt sikkert leker det er vanskelig å være for mange. Hva kan dere gjøre for at alle kan få muligheten til å leke samme lek?
- Hva kan dere gjøre for å hjelpe de som kanskje ikke skjønner hva leken går ut eller har et eller annet handikap som gjør at det er vanskelig å bli med?
- Hvorfor tenker du det er viktig for klasse miljøet at alle får muligheten og hjelp til å bli med?
- Hva tenker du klassen nå kan gjøre mer av eller annerledes for å skalere et trinn høyere neste gang (hvis noen står på en femmer så kan det handle om å fortsette å kunne stå her også neste gang)?
- På en skal fra 1 til 5 (hvor 5 er topp), hvor god synes du at du er til å la alle få bli med i leken selv om vi er forskjellige?
- Hva sier eller gjør du når du ser at andre står utenfor?

- Hva sier eller gjør du når andre spør om de kan få bli med? Kom med konkrete eksempler der du har fått det til på en god måte?
- Hvilke tanker eller følelser får du når du ser at andre blir glade for å få være med i leken?
- Det handler fortsatt om din evne til å passe på at alle får være med i leken. Hva tenker du kanskje kan gjøre mer av eller annerledes fram til neste gang vi tar disse samtalene?

Dette var spørsmål laget ut fra et konkret tenkt delmål. Kanskje du kan få ideer til spørsmål her. Bruk bare noen spørsmål av gangen. Prosessen kan gjentas flere ganger med ulike spørsmål og på ulike måter, f.eks. spørsmål på ark, individuell refleksjon og relasjonelle samtaler.

NB. Du lager dine spørsmål ut fra hva klassen har bestemt å jobbe med. Kanskje noen av disse spørsmålene kan være til inspirasjon?

Vi trår alle feil av og til. Klarer vi å ha en åpenhet og gode samtaler så øker sannsynligheten for at barna virkelig vill endring. Det er de som har bestemt, det er de som planlegger og jobber seg fram mot målet. Når pekefingeren og formaningene kommer så opplever eleven at det i større grad er de ansattes prosjekt.

Dette var et eksempel på hvordan man kan holde liv i prosessen over lang tid. Du finner flere eksempler i SMART oppvekst 3, under kapitlet Drømmeklassen.